
Dąbrowa, st. 1, gm. Przystajń, woj. śląskie, AZP 86-44/33

Informator Archeologiczny : badania 33, 59

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wszystkie wyodrębnione obiekty datowane są na IV-V okres epoki brązu i są identyfikowane z kultem wśród ludności kultury łużyckiej.

Badania będą kontynuowane.

DĄBROWA, st. 1, gm. Przystajń, woj. śląskie, AZP 86-44/33

- cmentarzysko kultury łużyckiej (IV-V okres epoki brązu)

Wykopaliskowe badania ratownicze, przeprowadzone w terminie od 12 do 23 lipca przez mgr Iwonę Młodkowską-Przepiórkowską (autorka sprawozdania, Usługi Archeologiczno-Konserwatorskie). Finansowane przez WKZ. Pierwszy po wznowieniu sezon badań. Przebadano powierzchnię 2 arów.

Badania prowadzono na terenie częściowo zniszczonym dziką wybiórką piasku, na zachód od części stanowiska badanej w latach 1953 i 1963. Wykopami objęto pas terenu o szerokości 5 m, na osi zachód-wschód, równoległej do drogi przechodzącej przez wieś, pomiędzy sosnowym lasem a zabudową wsi. Odsłonięto 2 ary powierzchni, z czego 0,15 przypadało na teren zniszczony (wyróbiska). Na częściowo zniwelowanej powierzchni stanowiska, na obszarze 1,85 ara odkryto 26 obiektów grobowych, z czego 25 szkieletowych i 1 ciało palny, datowanych na IV-V okres epoki brązu.

Materiały z badań znajdują się w Muzeum Częstochowskim.

Badania będą kontynuowane.

Dziecinów, st. 22, gm. Sobienie-Jeziory, woj. mazowieckie, AZP 62-69/68 – patrz: wczesna epoka żelaza

Gąsawa, st. 6, gm. *loco*, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 45-35/68 – patrz: neolit

GIEBUŁTÓW, st. 8, gm. Książ Wielki, woj. małopolskie, AZP 95-59

- osada zapewne kultury lubelsko-wołyńskiej cyklu lendzielsko-polgarskiego z okresu neolitu
- cmentarzysko szkieletowe kultury łużyckiej
- osada z późnej epoki brązu lub wczesnej epoki żelaza
- osada średniowieczna

Ratownicze badania sondażowe, przeprowadzone na jesieni przez dr. Krzysztofa Tunię (autor sprawozdania, Instytut Archeologii i Etnologii PAN). Finansowane przez WKZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 2 arów.

Celem prac było zbadanie partii stanowiska w miejscu najbardziej narażonym na destrukcję – określenie jego chronologii oraz eksploracja niszczonej przez orkę obiektów, wśród których znajdują się szkieletowe groby w obstawach kamiennych.

W tym sezonie zdjęto zabezpieczenia, wykop poszerzono do powierzchni 2 arów oraz wyeksplorowano wszystkie znajdujące się w jego obrębie obiekty.

W rezultacie prac wykopaliskowych natrafiono na bogaty i zróżnicowany zestaw obiektów. Najstarszą fazę zarejestrowaną w obrębie wykopu stanowią dwie jamy z obfitymi materiałami ceramicznymi należącymi – według wstępnej, polowej analizy – do kultury (grupy) lubelsko-wołyńskiej cyklu lendzielsko-polgarskiego. Odkrycie to dokumentuje bardzo rzadkie na zachodniomałopolskiej wyżynie lessowej materiały tego zespołu. Ważnym odkryciem, nie często spotykanym w obrębie tego regionu, jest zespół grobów szkieletowych kultury łużyckiej. Szczególną wśród nich uwagę zwracają obiekty nr 5 i 10, będące zbiorowymi pochówkami wyposażonymi w ceramikę, wyroby metalowe i ozdoby kościane, obwarowane murami kamiennymi. Ciekawą formą jest pochówek nr 13, zawierający szkielet dziecka przykryty nasypem kamiennym. W grobie nr 4 odkryto silnie zniszczone przez